

- ΣΟΥΕΤΟ
- 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
- ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΔΕΚ
- ΤΟ ΚΟΜΜΑ
- ΠΟΦΝΕ

Παιγνίδι με τή φωτιά πάνω σε δυναμίτη

ΤΟ ΣΙΣΜΙΚ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΙΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

Μέσα σε ατμόσφαιρα πολεμικής έξαρσης το «ΣΙΣΜΙΚ 1» συνεχίζει τις έρευνες για πετρέλαιο στο Αιγαίο. Παρά τις επανειλημμένες προειδοποιήσεις της κυβέρνησης Καραμανλή φαίνεται πως οι Τούρκοι είναι αποφασισμένοι να προχωρήσουν στα σχέδιά τους για έδραϊωση της διεκδίκησης δικαωμάτων στην ύφαλοκρηπίδα του Αιγαίου.

Όπως αναφέραμε και και σε προηγούμενη έκδοση ούτε η Ελλάδα ούτε η Τουρκία μπορούν από μόνες τους να αξιοποιήσουν τα πετρέλαια του Αιγαίου. Τελικά μόνο με την τεχνολογία που διαθέτουν Αμερικανικές εταιρίες μπορούν να τo κάμουν. Η διαμάχη βρίσκεται στο ποιος θα μοιραστεί με τους Αμερικανούς το πετρέλαιο.

Είπαμε ακόμα πως η Αμερική βρίσκεται σε δίλημμα: Θα προτιμούσε να

ση της Ελλάδας στη σφαίρα έπιρροής τους. Έτσι η πολιτική των ΗΠΑ αποσκοπεί βασικά στην διατήρηση του θέματος του Αιγαίου ανοικτού με την διατήρηση μιας κάποιας έντασης την οποία προσπαθούν να κρατήσουν σε επίπεδα που μπορούν να ελέγχουν.

Από την πλευρά τους οι κυβερνήσεις της Ελλάδας και της Τουρκίας χρησιμοποιούν αυτή την ένταση για να στρέψουν την προσοχή του λαού μακριά

σε δέν είναι σε θέση να άντεπεξέλθει στο ένδεχομενο του πολέμου.

Όμως η έξαρση του εθνικισμού που προκαλείται με την ένταση είναι παιγνίδι με τή φωτιά πάνω στο δυναμίτη των κοινωνικών προβλημάτων των δυο χωρών. Οι ακροατισμοί στο χείλος του πολέμου μπορεί να οδηγήσουν σε εξέλιξεις που ούτε η Αμερική δέν θα μπορεί να ελέγξει.

Σε μια τέτοια περίπτωση

στο Αιγαίο για να δημιουργήσει νέα τετελεσμένα. Ταυτόχρονα αυτή η ίδια ή ένταση γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης από την δεξιά που προσπαθεί με κάθε τρόπο να προκαλέσει κλίμα πανικού μέσα στο λαό που ελπίζει να τής προσφέρει εκλογικά ώφελη. Όμως ο Κυπριακός λαός στη μεγάλη του πλειοψηφία αντίλαμβάνεται την ουσία τής κρίσης στο

Αιγαίο όπως αντιλαμβάνεται και στους κινδύνους που διατρέχει. Έχει ζήσει μέσα από πολλές τέτοιες πολεμικές εξάρσεις και τις έχει πολλές φορές να ξεφεύγουν από τον έλεγχο αυτών που τις προκαλούσαν. Αυτό που χρειάζεται είναι η προετοιμασία για την αντιμετώπισή τους: η δημιουργία μιας παλλαϊκής πολιτοφυλακής.

ΟΙ ΕΝΔΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΔΥΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ

Οι Αμερικάνοι ιμπεριαλιστές με έπικεφαλής το Κίσιγκερ και τα διάφορα πρακτόρεια τους στην Εύρωπη, σε επίσημες ανακοινώσεις και διαβήματα εκφράζουν την βαθειά ανησυχία τους για τή στασιμότητα των ενδοκυπριακών συνομιλιών και συστήνουν πως πρέπει να γίνει κάθε προσπάθεια για τή άμεση επανέναρξή τους.

Τέτοια διαβήματα και δηλώσεις έγιναν τον τελευταίο καιρό, από τήν ΕΟΚ μέσω του Βρετανού Υπατου Αρμοστή στην Κύπρο Σέρ Γκάρντον από τον Χέγερ Κίσιγκερ και τήν Δυτική Γερμανία.

Από τήν άλλη πλευρά δλοι αυτοί οι «δυτικοί παράγοντες» αφήνουν να διαφανεί με κάποιο τρόπο ή έντονη επιθυμία τους για συγκρότηση τετραμερούς διάσκεψης για το Κυπριακό και ή παρασκηνιακή άσφυκτική τους πίεση για άποδοχή τής διζωνικής έμοσπονδίας με άσθενή κεντρική Κυβέρνηση.

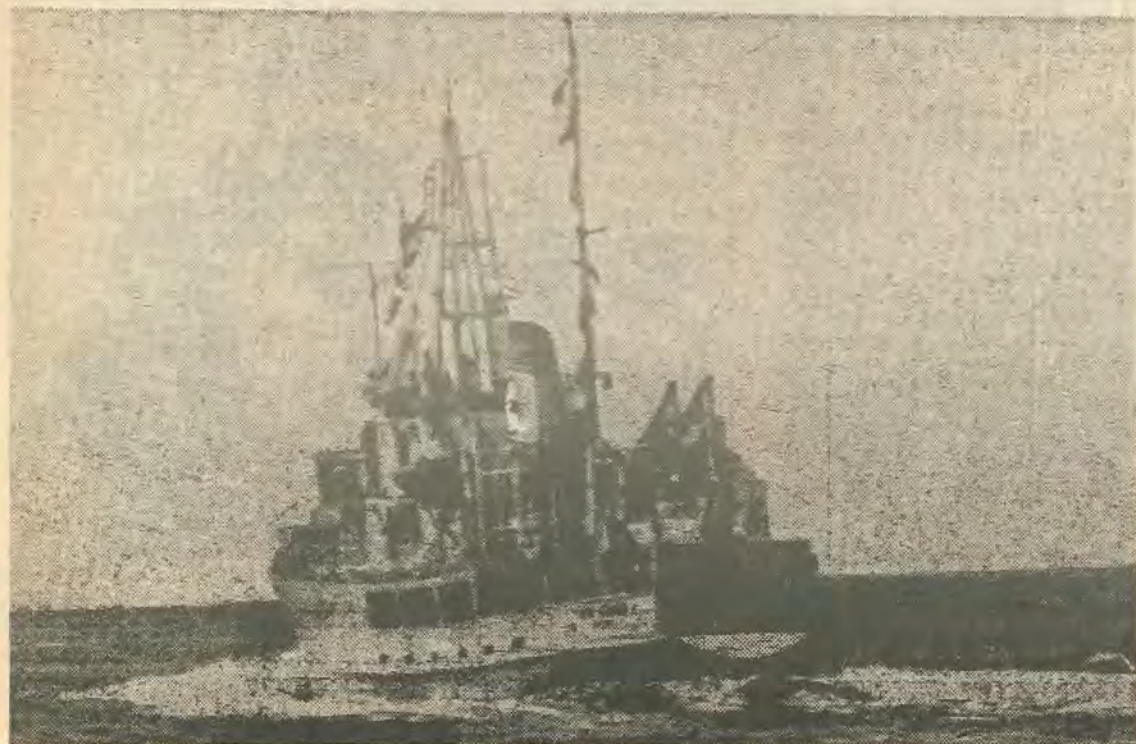
Γιατί όμως τόσο ενδιαφέρον των ιμπεριαλιστών (λέγε δυτικό παράγοντα) για τήν επανέναρξη των συνομιλιών και ή τήση τους ανησυχία για τήν στασιμότητά τους;

Γίνεται φανερό πως αυτό

που επιδιώκουν είναι να μετατρέψουν τις συνομιλίες σε Αμερικανοστοική σύναξη εξασφαλίζοντας πρώτα τήν άποδοχή τής διζωνικής. Μια τέτοια πορεία δέν είναι καθόλου ανέφικτη δεδομένου ότι ή Κυπριακή Κυβέρνηση εξακολουθεί ακόμα να είναι εύλογοι σε μεγάλο βαθμό άπέναντι στον «δυτικό παράγοντα» προσπαθώντας να τον συγκινήσει με τήν τακτική των υποχωρήσεων. Η κυβέρνηση ακόμα δέν έχει εξασφαλίσει καμιά διαπραγματευτική δύναμη άπέναντι στους έχθρους του λαού μας, πέρα, από τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και τήν συμπαρασταση και άλληλεγγύη των φίλων μας σε επίπεδο πολιτικό - διπλωματικό. Μια άλληλεγγύη που αν δέν ίσχυροποιηθεί σε συνδυασμό με τον άγώνα του λαού στο έσωτερικό θα καταντήσει στο τέλος φιλολογία που δέν θα μάς παρέχει στο τέλος ούτε τή στοιχειώδη για τήν αντιμετώπιση του ιμπεριαλιστικού οδοστρωτήρα.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ άποδέχτηκε τήν διαδικασία των ενδοκυπριακών συνομιλιών σά μια από τις σωστές μεθόδους για τή λύση του Κυπριακού προβλήματος όχι τής μοναδικής. Προειδοποίησε ακόμα πως αν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 8η ΣΕΛΙΔΑ

Το τουρκικό σεισμολογικό σκάφος «Χόρα», στα νερά του Αιγαίου.

συνεργαστεί για τήν εκμετάλλευση του πετρελαίου με τήν Τουρκία που φαίνεται να αποτελεί βασικό κρίκο στην άλυσιδα των πληρεξουσίων τής Αμερικής αλλά κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε τρομερά προβλήματα για τή συγκράτη

από τα έσωτερικά προβλήματα που αντιμετώπιζουν οι δυο χώρες και να σταθεροποιήσουν τή θέση τους μέσα στα πλαίσια μιας «έθνικής ένότητας» άπέναντι στον έξωτερικό κίνδυνο. Ταυτόχρονα καμιά από τις δυο κυβερνή

ση ή Κύπρος διατρέχει θανάσιμους κινδύνους. Χωρίς τήν οργανωμένη συμμετοχή του λαού στην άμυνα του νησιού, μέσα στα πλαίσια μιας παλλαϊκής πολιτοφυλακής, ο τουρκικός στρατός μπορεί να εκμεταλλευθεί μια σύγχιση

Η 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

Συμπληρώθηκαν φέτος σαράντα χρόνια από την επιβολή του φασιστικού δικτατορικού καθεστώτος του Μεταξά και μπορούμε άνεπιφύλαχτα να παρατηρήσουμε, πώς σήμερα, ύστερα από τόσα χρόνια, η Ελλάδα δεν μπόρεσε να απαγκιστρωθεί από τη ξένη εξάρτηση και ύποτελεια, αποτέλεσμα της βρώμικης ταχτικής της Δεξιάς, που στην πραγματικότητα δεν είναι παρά οι μετρημένοι εκπρόσωποι της οικονομικής ολιγαρχίας (τραπεζίτες, έφοπλιστές κλπ.), ή περιορισμένη τάξη των απογόνων της φεουδαρχίας, οι νεόπλουτοι και οι στρατοκράτες.

Η δικτατορία της 4 Αυγούστου που όχι μόνο ταπεινώσε τον Έλληνικό λαό, στέλλοντας τον κατά χιλιάδες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και βασανίζοντάς τον με τις πιο άπανθρωπες μεθόδους στα μπουντρούμια της Ασφάλειας του Μανιαδάκη, μα και προσπάθησε να τον διαφθείρη εξυμνητώντας μόνο και μόνο τα ξένα οικονομικά συμφέροντα, στάθηκε αποφασιστικός ανασταλτικός παράγοντας για την πρόσφατη ιστορία της νεώτερης Ελλάδας, με τραγικές συνέπειες.

Υστερα από την κατάλυση της βασιλείας (Δεκέμβριος 1923) και την εγκαθίδρυση μιάς αστικής δημοκρατίας μ' όλα τα ψηφίσματα της καταπίεσης και εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, παρατηρείται άνοδος του λαϊκού κινήματος και στροφή των μαζών προς τα αριστερά. Με την Μικρασιατική καταστροφή και τον ξεριζισμό 1,5 εκατομμυρίων ανθρώπων από τα σπίτια τους, για τα όποια είναι υπεύθυνοι οι αστικές κυβερνήσεις της εποχής και ο ιμπεριαλισμός, το έλ-

ληνικό προλεταριάτο οργανώνεται κι αγωνίζεται να συντρίψει την ντόπια οικονομική ολιγαρχία, σαν την μόνη προϋπόθεση για τον σοσιαλισμό μετασχηματισμό της ελληνικής κοινωνίας, που θα έβαλλε τέλος στην καταλήστευση και εξαθλίωση του Έλληνικού λαού.

Μέσα στην δεκαετία του 1930 εντείνονται οι λαϊκοί αγώνες, με άποκορύφωμα την εργατική εξέγερση τον Μάη του 1936 στην Θεσσαλονίκη, που δάφτηκε στο αίμα από την ένοπλη επίθεση της αντίδρασης.

Λίγο καιρό πιο πριν, αφού προηγήθηκε το άποτυχημένο Βενιζελικό κίνημα (Μάρτης 1935) με τις εύλογες του «δημοκρατικής» Κονδύλη, ο Γεώργιος Β' αναγορεύει στην Ελλάδα. Ο μοναρχισμός, που στάθηκε το πιο πιστό σκυλί στους ξένους αφέντες, εξυμνήθηκε χωρίς κανένα ένδοξο ή ηρωικό πολιτικό και με την εύννοια των Αγγλων κράτησε το θρόνο, μετατρέποντας τη χώρα σ' ένα πραγματικά ξέφραγο άμπέλι στις όρεξεις των «φίλων» της Ελλάδας.

Η παλινόρθωση της μοναρχίας ήταν και το προμήνυμα της δικτατορίας. Με το πρόσχημα του κομμουνιστικού κινδύνου ο Ιωάννης Μεταξάς ένας από τους πρώτους αίτιους της Μικρασιατικής καταστροφής (το 1923 το είχε σκάσει από την Ελλάδα κρυμμένος στο άμπάρι ενός πλοίου που μετέφερε μίσκαλιόρο στην Ιταλία από την Πάτρα) στις 4 Αυγούστου 1936 ανακηρύχθηκε δικτάτορας, εγκαθιδρύοντας ένα καθεστώς ώμου φασισμού.

Από τη μέρα εκείνη ως τον Έλληνοϊταλικό πόλεμο, χιλιάδες πατριώτες καταδιώχθηκαν, βασανίστηκαν και φυλακίστηκαν,

πολλοί δεν βγήκαν από τη φυλακή παρά μόνο νεκροί (την εποχή αυτή συλλαμβάνεται και ο Άρης Βελουχιώτης και εξορίζεται μαζί με άλλους κομμουνιστές στη Γαύδο, ένα βερνησί στα νότια της Κρήτης).

Το μεταξικό καθεστώς κάτω από την διπλή κηδεμονία, οικονομική και πολιτική της Αγγλίας και Γερμανίας εξαπολύει μια χωρίς προηγούμενο τρομοκρατία, ενώ ο ύπουργός Δημόσιας Τάξης Μανιαδάκης, με την καθοδήγηση Γερμανών, μετατρέπει την Ασφάλεια σε ένα απέραντο μηχανισμό καταπίεσης και καταταύρασης του Έλληνικού λαού.

Χιλιάδες Έλληνες πέρασαν από την Ασφάλεια και γνώρισαν τα πρωτότυπα βασανιστήρια της μεταξικής γκεστάπο, ενώ παράλληλα πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, εκπαιδευτικοί και άλλοι έπιστήμονες εκδιώχθηκαν από τις θέσεις τους, και άνθρωποι σαν το Δημήτρη Γληό και τον Κώστα Βάρναλη πήραν το δρόμο της εξορίας. Όλες οι ελευθερίες του Έλληνικού λαού φιλώθηκαν και τις πρώτες μέρες του Αυγούστου χιλιάδες διβλία Έλλήνων και ξένων συγγραφέων (Καζαντζάκη, «Επιτάφιος» Γιάννη Ρίτσου κ.λπ.), κήκαν μπροστά στις στήλες του Ολυμπίου Διός.

Από τα πιο κάτω είναι ολοφάνερη η ομοιότητα μεθόδων που χρησιμοποίησαν ο Χίτλερ, ο Μουσολίνι και ο Μεταξάς, που μοχθούσε για τη δημιουργία του τρίτου ελληνικού πολιτισμού. Δεν πρέπει ακόμα να ξεχνάμε πως ο κοντοπάχουλας γέρος με τα γυαλιά και το μπιστούνι ήταν θαυμαστής του Χίτλερ και προσπάθησε να οργανώσει την ελληνική νεολαία κατά τα πρότυπα της γερμανικής με την ίδια ένδυμασία και τον γνωστό φασιστικό χαιρετισμό.

Πρέπει ιδιαίτερα να προσεχτεί πως, ενώ από την εποχή της δικτατορίας Παγκάλου (1925-26), καμμιά κυβέρνηση δεν είχε αγοράσει νέα όπλα και ενώ βρισκόμασταν σε παραμονές πολέμου ο Μεταξάς όχι μόνο δεν έκανε καμμιά ενέργεια για την άμυνα της Ελλάδας αλλά προχώρησε σε μυστικές συνεννοήσεις με τους Γερμανούς.

Έτσι όταν οι ξυπόλυτοι φανταροι και ο λαός γράφανε το έπος της Αλβανίας και αναχαιτίστηκαν οι Ιταλοί, ο δικτάτορας και η κυβέρνησή του έτοιμοι από πριν να στρώσουν χαλιά υποδοχής στον καταχτητή αναγκάστηκαν να συνεχίσουν τον πόλεμο.

Κι όταν αργότερα το 1941 η Ελλάδα πέρασε κάτω από την τριπλή κατοχή του άξονα, το φασιστικό μεταξικό καθεστώς παράδωσε στους Γερμανούς σχεδόν όλους τους Έλληνες πατριώτες που βρισκότουσαν στις φυλακές, πολλοί από τους οποίους εκτελέστηκαν θάροντας έτσι να αποκεφαλίσουν από την ήγεια της την εργατική τάξη, χωρίς φυσικά να το κατορθώσουν.

Τέσσερα χρόνια στυγνής δικτατορίας ήταν επόμενο να δημιουργήσουν τους αναγκαίους μηχανισμούς για τους καταχτητές. Παρόλα αυτά κάτω από την καθοδήγηση του ΕΑΜ, (Έθνικού, Απελευθερωτικού Μετώπου) δημιουργήθηκε ο Έλληνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (ΕΛΑΣ) και η Αντίσταση είχε αγκαλιάσει τη μεγαλύτερη μερίδα του λαού. Οι άνθρωποι της μεταξικής δικτατορίας κυριαρχούμενοι από το πάθος του αντικομμουνισμού όχι μόνο καταπολέμησαν την Έθνική Αντίσταση, μα προώρρησαν και σε άνοιχτη συνεργασία με τους Γερμανούς άθωοι από τους Αγγλους που χρειαζόντουσαν κάποιο έρεισμα για να επαναφέρουν το Γεώργιο Β' έλέφ Βρετανών βασιλιά της Ελλάδας, γόνου των Γλύμπουργκ.

Αυτή είναι η περιβόητη φασιστική δικτατορία του τρίτου ελληνικού πολιτισμού, (που κάθε χρόνο εκθειάζεται σε όλα τα σχολεία της Κύπρου με τυμπανοκρουσίες και πανηγυρισμούς). Κατασκευάσαμε τον ιμπεριαλισμό και της ντόπιας, ολιγαρχίας καθώς επίσης και το κυριώτερο στήριγμα των αγγλοαμερικάνων, στο χτύπημά τους ενάντια στην Έλληνική Σοσιαλιστική Έπανάσταση.

Ο Μεταξάς κληροδότησε τον Έλληνικό λαό με μια από τις πιο τραγικές περιόδους της νεώτερης ιστορίας του, όπως τριάντα χρόνια αργότερα, (ύστερα από την περίπτωση Καρραμάνλη, οργανού στα χέρια του ντόπιου και ξένου κεφάλαιου, που συνεργάζονται εν άγαστη άρμονία) ή χούντα Παπαδόπουλου — Ιωαννίδη παράδωσε την Ελλάδα στην τανάλια του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, σε μια προσπάθεια ξεπουλήματος της Κύπρου.

ΜΙΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ

Συστηματικά καλλιεργείται μια αντίληψη ανάμεσα στον προσφυγικό κόσμο πως δεν είναι σωστό να οργανώνεται σε κόμματα, πως πρέπει να είναι «υπερκομματικός» ο πρόσφυγας και σε τελευταία ανάλυση άπολιτικός. Όλα αυτά κάτω από το καλόηχο σύνθημα ότι πρώτα — πρώτα ο πρόσφυγικός κόσμος πρέπει να είναι «ένωμένος» και τα κόμματα διαιρούν τον λαόν. Η πιο αντίληψη είναι εξαιρετικά επιζήμια για τον αγώνα του Κυπριακού λαού για λευτεριά και ανεξαρτησία.

Σήμερα είναι επιταχτική ή ανάγκη για οργάνωση της προσφυγιάς που είναι η πρωτοπόρα αγωνιστική δύναμη του λαού μας και όχι η απολιτικοποίησή της που σημαίνει ουσιαστικά ήττα του λαού μας και αποδοχή των τελελεσμένων. Αν η προσφυγιά ενουχισθεί και βγή έξω από τον αγώνα του Κυπριακού λαού ποιοι θα είναι εκείνοι που θα κάνουν αυτόν τον αγώνα;

Τα κόμματα, χωρίς να είναι και αυτά με βασικό κριτήριο τον βαθμό και την συνέπεια με την οποία υποστηρίζουν τον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα.

Τό να μπαίνουν στα ίδια τσουβάλια οι πατριωτικές δυνάμεις του λαού μας και τα προγεφυρώματα του ιμπεριαλισμού αποτελεί φοβερό αποπροσανατολισμό που τον πληρώνουν πρώτοι — πρώτοι οι ίδιοι οι πρόσφυγες. Είναι σωστό πως ο πρόσφυγικός κόσμος όπως και όλος ο λαός της Κύπρου πρέπει να είναι ενωμένος όχι όμως άοριστα και στα λόγια αλλά στην άμετάβητη απόφαση των προσφύγων να αγωνιστούν οργανωμένα για την λευτεριά της Κύπρου. Η «ένότητα» της σιγής, της ανοργάνωσης, της αδιαφορίας και της έλλειψης αγωνιστικού πνεύματος και

λαϊκής συμμετοχής είναι ουσιαστικά έντοτα με τον ιμπεριαλισμό και τους έχθρους της Κύπρου.

Η άδουλωνη προσφυγιά μας θα απομονώσει αυτούς που θελημένα ή άθελγητα τείνουν να μετατρέψουν τον προσφυγικό κόσμο σε άπαθη θεατή της μοίρας του. Δεν είναι οι καιροί για μοιρολατρία αλλά για ανέγδοτο αγώνα. Οι Παλαιστίνιοι μας δείχνουν τον δρόμο.

A. M.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ

Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΟΥ

Είπαμε πως ένα κόμμα δεν είναι τίποτε άλλο από την πολιτική έκφραση των κοινών συμφερόντων μιας μερίδας ανθρώπων, μιας τάξης ή ενός μέρους μιας τάξης. Όμως οι τάξεις μέσα σε μια πραγματική κοινωνία δεν είναι ομοιομορφες. Αποτελούνται από στρώματα που και μεταξύ τους έχουν ανταγωνιστικά συμφέροντα. Ένα κόμμα αντιπροσωπεύει, όσο είναι δυνατόν, τα κοινά συμφέροντα αυτών των στρωμάτων. Στα σημεία διαφωνίας επικρατούν τα συμφέροντα των στρωμάτων που υπερισχύουν.

ΤΑ ΜΕΣΑΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ

Μέσα σε μια πραγματική κοινωνία ακόμα, εκτός από τις δυο βασικές τάξεις, την κεφαλαιοκρατία και την εργατική τάξη, υπάρχουν ενάμισα στρώματα, οι μικροαστοί, οι αγρότες κλπ. Αυτά τα ενδιάμεσα στρώματα βρίσκονται κάτω από μια τρομακτική πίεση μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα. Στην ουσία δεν έχουν μέλλον και είναι καταδικασμένα να εξαφανιστούν με την ανάπτυξη των νέων μεθόδων παραγωγής που φέρνει ο καπιταλισμός. Κάτω από αυτή την πίεση είτε θα περάσουν — και ένα μικρό ποσοστό τα καταφέρνει — στην κεφαλαιοκρατική τάξη είτε θα ριχτούν στην εργατική. Αν και πολλές φορές αυτά τα μεσαία στρώματα αποτελούν την πλειοψηφία του πληθυσμού δεν μπορούν να αποκτήσουν συλλογική συνείδηση που να αντέξει μακροχρόνια. Γι' αυτό είτε παραμένουν άπαθη μπροστά στη σύγκρουση κεφαλαίου — εργάσιος ή παίρνουν το μέρος μιας από τις δυο πλευρές.

Πρέπει ακόμα να δούμε πως ένα κόμμα εκπροσωπεί τα συμφέροντα μιας τάξης. Άσφαλα δεν συνέρχεται η «τάξη» ο πω-νέδριο για να αποφασίσει. Οι θα το εκπροσωπήσουν. Αυτό που συμβαίνει είναι ότι οι κοινότητες παίρνουν πρωτοβουλία και μπαίνουν μπροστά προβάλλοντας ένα πρόγραμμα. Όσοι αισθάνονται πως αυτό το πρόγραμμα εκπροσωπεί τα δικά τους συμφέροντα τους ακολουθούν και τους υποστηρίζουν. Δεν είναι ανάγκη οι πολιτικοί ηγέτες να ανήκουν στην τάξη που εκπροσωπούν, ούτε καν τα κίνητρά τους να είναι τα ίδια με αυτήν.

ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Όπως και το κράτος έτσι και το κόμμα έχει την ανάγκη μιας γραφειοκρατίας για να μπορέσει να λειτουργήσει. Διαθέτει ιεραρχία, μια εσωτερική δομή, υπηρεσίες μελετών και πληροφοριών κλπ. Μέσα στην κοινωνία το κόμμα αποκτά τη δική του οντότητα. Παρ' όλο που εξακολουθεί να στηρίζεται πάνω στην τάξη που εκπροσωπεί και είναι απόλυτα καταδικασμένο να χάσει την υποστήριξή της, βρίσκεται ταυτόχρονα πάνω από την τάξη και πολλές φορές ξεφεύγει από τον έλεγχό της. Όσο μεγαλύτερη παράδοση έχει ένα κόμμα τόσο περισσότερος είναι αυτός ο κίνδυνος.

Στην περίπτωση των αστικών κομμάτων τα πράγματα δεν είναι τόσο τραγικά. Οι αξίες της κοινωνίας είναι οι ίδιες με τις αξίες που εκπροσω-

πεί το κόμμα. Η κομματική γραφειοκρατία είναι υλική και ιεραρχικά κατώτερη από την κεφαλαιοκρατία. Αισθάνεται υπάλληλος της, εξαρτάται απόλυτα από αυτήν και εύκολα επανέρχεται στην «σωστή» γραμμή.

Με τα εργατικά κόμματα τα πράγματα είναι διαφορετικά. Στην ιεραρχία της κοινωνίας ένας κομματικός ηγέτης στέκει πιο ψηλά από τον άνθρωπο που εκπροσωπεί, τον εργάτη. Πολλές φορές βρίσκεται και σε καλύτερη υλική μοίρα. Η κομματική ιεραρχία είναι ο καθοδηγητής της τάξης και έχει την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό της. Τα περιθώρια για άπώλεια του έλεγχου πάνω στο κόμμα είναι πολύ μεγαλύτερα.

Ο ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Μέσα σε περιόδους ευημερίας και ταξικής ηρεμίας είναι δύσκολο για τις μάζες να κρίνουν με βεβαιότητα αν η πολιτική του κόμματος τους είναι ή σωστή. Η αστική τάξη είναι σε θέση να προσφέρει μια εύπολη ζωή στο κόμμα με αποτέλεσμα να δημιουργούνται οι αντικειμενικές συνθήκες για τον εκφυλισμό του κόμματος. Το καπιταλιστικό σύστημα αρχίζει να φαίνεται ανεκτό και ο στόχος του κοινωνικού μετασχηματισμού μεταβάλλεται σε μακρινό όραμα. Οι μάζες μπορούν να ανεχθούν για αρκετό καιρό μια τέτοια εκφυλισμένη ηγεσία. Χρειάζονται συνταρακτικά γεγονότα για να σπάσει η εμπιστοσύνη των εργατών στους ηγέτες τους. Τα πιο συνταρακτικά γεγονότα είναι οι πόλεμοι κι' οι επαναστάσεις. Τότε όμως είναι πολύ άργα για το στάσιμο νέας ηγεσίας. Το εργατικό κίνημα παραπαίει και χάνει τη μάχη.

Η ίδια η εργατική τάξη δεν είναι ένα ομοιομορφο στρώμα. Αποτελείται από πολλά στρώματα που το καθένα έχει τις δικές του επί μέρους επιδιώξεις. Πολλές φορές αυτές οι επιδιώξεις είναι αλληλοσυγκρουόμενες. Όταν το κόμμα χάσει το σωστό προσανατολισμό, όταν ένα στρώμα επιβάλει την κυριαρχία του και υποτάξει τον κοινό αγώνα στα στενά βραχυπρόθεσμα συμφέροντα του ίδιου του στρώματος τότε και πάλιν το κόμμα δεν μπορεί να προωθήσει τα συμφέροντα της τάξης.

ΔΙΑΣΠΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Σε τέτοιες περιπτώσεις παρατηρούνται φαινόμενα όπως οι διασπάσεις και η δημιουργία άλλων εργατικών κομμάτων. Τέτοια φαινόμενα παρατηρούνται συνήθως μέσα σε καταστάσεις κρίσης σαν αποτέλεσμα

αδυναμίας μιας ηγεσίας να δώσει τη σωστή καθοδήγηση. Αυτό δεν σημαίνει πως το νέο κόμμα ακολουθεί τη σωστή γραμμή. Άπλως απορρίπτει μια λανθασμένη. Από κει και πέρα είναι πιθανό να ακολουθήσει μια άλλη γραμμή, και πάλι λανθασμένη.

Ένα κόμμα ποτέ δεν είναι απόλυτα «σωστό». Για να μπορεί να χαρακτηριστεί σοβαρό κόμμα πρέπει να είναι μαζικό.

Να έχει δηλαδή την εμπιστοσύνη πλατειών στρωμάτων του λαού. Δεν μπορεί να έχει αυτή την εμπιστοσύνη αν το πρόγραμμα και η δράση του βρίσκεται σε αντίθεση με την συνείδηση των μαζών. Αυτό δεν σημαίνει πως το πρόγραμμα ενός κόμματος πρέπει να προσαρμόζεται καιροσκοπικά με το έφημερο αίσθημα που επικρατεί μια δεδομένη στιγμή. Αυτό που χρειάζεται είναι να παίρνει τις επιδιώξεις του λαού και να τις σπρώχνει μπροστά, στη σωστή κατεύθυνση. Να εξηγεί υπομονετικά στις μάζες τις διαδικασίες και τα γεγονότα που εξελίσσονται, να δείχνει το δρόμο για την πραγματοποίηση των επιδιώξεών τους.

ΣΕΧΤΑΡΙΣΤΙΚΕΣ

ΟΜΑΔΕΣ

Η δημιουργία ενός νέου κόμματος δεν είναι απλή υπόθεση. Μια διάσπαση ή μια εξαγγελία, δημιουργίας νέου κόμματος στη μεγάλη πλειοψηφία των περιπτώσεων οδηγεί απλά στη δημιουργία μιας μικρής ομάδας, αποκομμένης από την τάξη που φιλοδοξεί να εκπροσωπήσει. Κι' αν ακόμα υποθέσουμε πως μια τέτοια ομάδα προβάλλει σαν πρόγραμμα τις «σωστές» θέσεις δεν έχει δυνατότητες να αποτελέσει την ηγεσία μαζικού κινήματος.

Οι εργάτες μέσα από την ίδια την πείρα τους έχουν μάθει να νάναι πάντα καχύποπτοι απέναντι σε αυτόδιωρισμένους «σοφούς» που τους συμβουλεύουν τι πρέπει να κάμουν.

Έτσι τέτοιες ομάδες παραμένουν αποκομμένες από τις μάζες και μέσα στην απομόνωσή τους χάνουν τους προσανατολισμούς τους.

Αυτές οι ομάδες είναι γνωστές στη Μαρξιστική φρασεολογία σαν «σεχταριστικές» — είναι δηλαδή εκπρόσωποι των εαυτών τους και μόνο, δεν αποτελούν μέρος του εργατικού κινήματος.

Η πιο σοβαρή μιά που προκαλείται από τους σεχταριστές είναι το ότι με τη συνήθως εξαλλη τακτική τους δίνουν την ευκαιρία στην άρχουσα τάξη να βρει δικαιολογία για να κτυπήσει το εργατικό κίνημα. Οι σεχταριστές μαζί με την λανθασμένη τακτική τους προβάλλουν πολλές φορές και σωστές θέσεις. Έτσι υπάρχει

πάντα ο κίνδυνος μαζί με την απόρριψη και την χρεωκοπία των ιδίων να χρεωκοπήσουν στη συνείδηση των μαζών και πολλές αλήθειες. Γι' αυτό χρειάζεται προσοχή στον τρόπο που πρέπει να αντιμετωπιστούν αυτές οι ομάδες. Πρέπει να εξηγούνται με συγκεκριμένο τρόπο τα λάθη τους και όχι να απορρίπτονται στο σύνολό τους με μια μονοκοτυλιά ή με ασχετους χαρακτηρισμούς (Μαοϊκοί, Τροτκιστές, Άριστριστες κλπ.).

Με το δεύτερο μέρος της ανάλυσής μας για το κόμμα τελειώνουμε

την παρουσίαση του θέματος στη γενική του μορφή. Όμως όσα έχουμε πει παίρνουν την δική τους συγκεκριμένη μορφή μέσα στο συγκεκριμένο χώρο που εκτυλισσονται. Στο τρίτο μέρος θα μελετήσουμε σε μια κάπως πιο συγκεκριμένη ανάλυση την εξέλιξη του κόμματος στις εξαρτημένες χώρες (όποιακές, μεταποικιακές). Η Κύπρος ανήκει σ' αυτό τον χώρο.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΦΡΟΝΙΜΑ! ΕΤΣΙ;

Στον τόπο μας σήμερα είναι ευύπολητο, γενικά τουλάχιστο, το να μιλάς ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Δεν τρομάζει πια η λέξη. Για την κατόντια μας φταίνε οι ιμπεριαλιστές. Αν όμως συνεχίσεις να πεις ότι ο ιμπεριαλισμός δεν κατεβαίνει από τον ουρανό, όπως οι πηγές του Φαραώ, αλλά είναι γέννημα ενός κοινωνικού συστήματος που λέγεται καπιταλισμός, τότε σταματάς να είσαι ευήπολητος. Γίνεσαι, δηλαδή, κομμουνιστής. Οξύνεις τον ταξικό αγώνα. Διασπας την ενότητα... Δεν σε δέχονται στους καθως πρέπει κύκλους.

Έτσι αν θέλεις νασαι ένας καθως πρέπει νοικοκύρης μικροαστός, δικαιούσαι να επιτίθεσαι ενάντια στον ιμπεριαλισμό, αλλά πρόσεχε να μη συζητάς την προέλευσή του. Μπαίνεις σε επικίνδυνα πεδία και μπορείς να παρεξηγηθείς.

Να μιλάς φρόνιμα. Έτσι όπως είσαι φρόνιμος σ' όλες σου τις εκδηλώσεις. Νοικοκύρης και φιλήσυχος στην ιδιωτική σου ζωή, λογικός και πρακτικός στις πολιτικές σου ιδέες. Δεν θέλεις να πούν πως δεν είσαι ευήπολητος.

Να μιλάς για διεθνή συμπαράσταση αλλά πρόσεχε να μην προσδιορίζεις. Κι αν σε στριμώξουν καμιά φορά, πες πως έννοεις το Αμερικάνικο Κογκρέσο, τον Ρήγκαν, ή το πολύ τον Ζισκάρ Ντ' Εσταίν. Τώρα, αν ο Καραμανλής χτυπά με τις «αυρές» του τους εργάτες στην Αθήνα, θάταν καλά να το ξεχάσεις, ή ακόμα καλύτερα να ταχθείς υπέρ της σταθερότητας. Σαν βέβαια άνθρωπος που μελετάς τα πράγματα και ξέρεις να βρίσκεις τις αιτίες, μπορείς να αποδώσεις τα πάντα στους προβοκάτορες (προσοχή!) όμως, μη τους συνδέσεις με την αστυνομία).

Να ηγαίνεις, όταν δεν βολεύεις τουλάχιστο, σ' όλα τα φιλειρηνικά μαζικά συλλαλητήρια για να 'όκοις λόγους στις διάφορες επετείους. Ποτέ όμως σε διαδηλώσεις μαχητικές που σκοπό έχουν να απαιτούν...

Όσο για τις εκλογές, αυτές φαίνεται ότι θα γίνουν. Μπορείς εύκολα να διαλέξεις κανένα φιλειρηνικό, δημοκρατικό, αντιιμπεριαλιστικό κόμμα που να υποστηρίζει τη γραμμή Μακαρίου. Υπάρχουν πολλά κι έτσι δεν θα δυσκολευτείς. Άκόμα και το Ένισιο που έγινε Συναγερμός, είναι έτοιμο να σε ικανοποιήσει.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΦΝΕ

Μετά την ιμπεριαλιστική επίδρομή στην Κύπρο με το πραξικόπημα και την εισβολή έγινε έπιτακτική και άμεση η ανάγκη της συνένωσης όλων των φοιτητικών παρατάξεων των Κυπρίων φοιτητικών που σπουδάζουν στις διάφορες χώρες του κόσμου.

Η χουντική περίοδος εκτός των άλλων προκάλεσε και αναταραχή στην πορεία του κυπριακού φοιτητικού κινήματος. Η ΟΕΦΕΚ που ήταν το δευτεροβάθμιο όργανο των Κυπρίων φοιτητών και

των Ανατολικών χωρών χωρίς καμιά σημασία στην αναλογική εκπροσώπηση. Δηλαδή έστω και αν παρευρίκονταν οι φοιτητές της Αθήνας, Θεσσαλονίκης και Αγίας που αντιπροσωπεύουν

Οι παρατάξεις αυτές εμφανίζονται συνήθως μόνο πριν τις εκλογές και πριν τα συνέδρια της ΠΟΦΝΕ, εξαπατώντας την γραμματεία της με μητρώα που κατασκευάζονται ειδικά γι' αυτό τον λόγο.

Στις εκλογές του Μαρτίου '76 στην ΕΦΕΚ Αθήνας ο «Αγώνας» πήρε κατά μέσο όρο 700 ψήφους και δήλωσε στην ΠΟΦΝΕ 750 μέλη, ή Προεδρευτική ΚΚΦΑ

κρατικού μηχανισμού, της Αστυνομίας, της Εθνοφυλακής και της Παιδείας από τους άμετανόητους πραξικοπηματίες πρέπει να γίνει άμεσα σαν απαραίτητη προϋπόθεση για την ενότητα.

Θεωρεί επίσης αναγκαίο να ληφθούν μέτρα για την άμυντική θωράκιση και καλεί την Κυβέρνηση να προχωρήσει άμεσα στην ταχεία εφαρμογή του έκτακτου προγράμματος οικονομικής αναζωογόνησης.

μίου στην Κύπρο, το οποίο θα λύση και πολλά από τα φοιτητικά προβλήματα.

Εξασφάλιση της αναγκαίας βοήθειας στους πρόσφυγες και δυσπραγούντες φοιτητές για να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Έλεγχο και διακρατικές συμφωνίες για την μετανάστευση επιστημόνων.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Ένα συνέδριο που θα μπορούσε να αποβεί μοχλός ανακίνησης φοιτητικών, εθνικοαπελευθερωτικών, κοινωνικών, αιτημάτων

μια που αμβλύνει και ευνοεί χίζει την κριτική του φοιτητικού κινήματος, προωθεί δεξιάς καταστάσεις η καλύπτει αντιδημοκρατικές εκπροσωπήσεις και διαδικασίες. Γι' αυτό πρέπει οι προεδρευτικές δυνάμεις που υπάρχουν μέσα στην ΠΟΦΝΕ με την λήξη του συνεδρίου να ξεκινήσουν τον αγώνα και τις διαδικασίες για μια ΠΟΦΝΕ που με σωστή τακτική και στρατηγική θα γίνει πλήρως πρόσφορη στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα του λαού μας. Ο καιρός έπείγει.

Με τον χαιρετισμό του προς τους Τουρκοκυπρίους φοιτητές το συνέδριο στέλλει μήνυμα αισιοδοξίας και καλεί σε ενότητα για να αποτραπεί ή εφαρμογή των σχεδίων που είναι ξένα προς τη νεολαία και τον λαό της Κύπρου.

Για τα φοιτητικά προβλήματα το συνέδριο ενέκρινε ψήφισμα στο οποίο αποφασίστηκε την δξωση των προβλημάτων αυτών, ζητά από την Κυβέρνηση:

Θετική στάση στο θέμα της ίδρυσης Πανεπιστη-

συνέγωνε όλες τις Κυπριακές φοιτητικές οργανώσεις έπεσε στα χέρια της χούντας και των Κυπρίων φασιστών γιατί είχε έδρα τις Αθήνες, όπου η χούντα διόριζε τις διοικήσεις των σωματείων. Έτσι κατά την διάρκεια της χούντας έγινε η ίδρυση της ΠΟΦΝΕ που συνέωνε διάφορους φοιτητικούς συλλόγους και είχε έδρα την Λευκωσία. Έτσι το Κυπριακό φοιτητικό κίνημα είχε δυο δευτεροβάθμια όργανα την ΟΕΦΕΚ με την Αθήνα και την ΠΟΦΝΕ με έδρα την Λευκωσία. Αν όμως η ΟΕΦΕΚ είναι στα χέρια των Κυπρίων φασιστών και η ΠΟΦΝΕ από την ίδρυσή της είχε τα τρωτά της.

Πρώτα απ' όλα η ύπαρξη νέων επιστημόνων έφερε μια σύγχυση γιατί άλλα είναι τα προβλήματα των φοιτητών και άλλα των νέων επιστημόνων.

Από την άλλη η ύπαρξη νέων επιστημόνων αμβλύνει την μαχητικότητα του φοιτητικού κινήματος γιατί η ύπαρξη ανθρώπων που έχουν μια μονιμότητα έμποδίζει την προώθηση των αγωνιστικών θέσεων του φοιτητικού κινήματος πέρα από κάθε εξάρτηση.

Ένα άλλο πρόβλημα στην ΠΟΦΝΕ ήταν η διάταξη στο καταστατικό που καθόριζε ότι για να ληφθεί απόφαση χρειάζονταν η παρουσία των ημισυνών ένα των φοιτητικών παρατάξεων.

Έτσι κάθε απόφαση στην ΠΟΦΝΕ την καθόριζαν και την έλεγχαν με την απουσία ή παρουσία τους οι Κυπριακές φοιτητικές οργανώσεις

3.000 περίπου φοιτητές και απουσίαζαν ή αντιδρούσαν 7 φοιτητικές οργανώσεις των ανατολικών χωρών με σύνολο φοιτητών περίπου 1.000 άκυρονόταν το συνέδριο. Κανένας σεβασμός στην αναλογική εκπροσώπηση και στην πλειοψηφία.

Στο Συνέδριο πήραν μέρος αντιπρόσωποι από 15 τοπικές φοιτητικές ενώσεις απ' όλα τα σπουδαστικά κέντρα όπου φοιτούν Κύπριοι φοιτητές.

Στο μεταξύ στην ΠΟΦΝΕ είχε ενταχθεί και το μαζικότερο σωματείο των Κυπρίων φοιτητών η Δημοκρατική Έγωση Κυπρίων Φοιτητών ΑΓΩΝΑ. Η αίτηση της για εισδοχή έγινε ομόφωνα δεκτή από διοικούσα επιτροπή καθώς και από το συνέδριο. Η Δ.Κ.Κ.Φ. Αγώνας είχε τις αντιρρήσεις της αναφορικά με την ΠΟΦΝΕ αλλά μετά από διαβεβαιώσεις ότι θα γινόταν αλλαγή στο καταστατικό προσχώρησε σ' αυτή για να βοηθήσει τις διαδικασίες για αλλαγή.

Από την αρχή του συνεδρίου ο ΑΓΩΝΑΣ υπέβαλλε ενστάσεις που απορρίφθηκαν όλες γι' αυτό αναγκάστηκε να αποχωρήσει από το συνέδριο. Δήλωσε όμως ότι θα εξακολούθησε να παραμένει στην ΠΟΦΝΕ αγωνιζόμενος για καλύτερες διαδικασίες, δημοκρατική αντιπροσώπηση και γνήσια έκφραση του φοιτητικού κινήματος.

Ο «Αγώνας» είχε υποβάλει ένσταση για την εκπροσώπηση των παρατάξεων «Παλμός» της Αθήνας και «Αναγέννηση» της Θεσσαλονίκης για τους ακόλουθους λόγους.

180 ψήφους και δήλωσε 220 μέλη, και ο Παλμός 240 ψήφους και δήλωσε 750 μέλη!!! Από την πλευρά μας τουλάχιστο δεν θύσασκε καμιά λογική εξήγηση στην τεράστια διαφορά που φαίνεται μόνον στην ΔΕΚΦ Παλμός, ανέφερε η ανακοίνωση.

Για την αντιπροσωπευτικότητα της «Αναγέννησης» Θεσσαλονίκης αρκεί η διακήρυξη του εκπροσώπου της στο Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ ότι «οι γενικές συνελεύσεις της παράταξής μας είναι προσωπικό μας θέμα και δεν αφορά κανένα αν γίνονται, που γίνονται πόσο παίρνουν μέρος σ' αυτές και ποιά αντιπροσωπευτικά σώματα εκλέγουν» — αν εκλέγουν βέβαια.

Ο «Αγώνας» πληροφόρησε με την ανακοίνωση τους φοιτητές ότι στο σχέδιο της ίδρυτικής διακήρυξης της Αναγέννησης περιλαμβάνονται και τα πιο κάτω που απαλείφθηκαν με επέμβαση ανωτέρων:

Μέλη της «Αναγέννησης» μπορούν να γίνουν όλοι οι Κύπριοι σπουδαστές της Θεσσαλονίκης εκτός από τους χουντικούς — κομμουνιστές. Αυτές τις καταστάσεις δυστυχώς κάλυψε η πλειοψηφία της ψηφοφορίας ενάντια στις ενστάσεις του ΑΓΩΝΑ με πλειοψηφία που καθοδηγείτο από πολιτική σκοπιμότητα και ανάγκασε το μαζικότερο σωματείο των Κυπρίων φοιτητών να αποχωρήσει από το συνέδριο.

Το Συνέδριο της ΠΟΦΝΕ συνέχισε τις εργασίες του και πήρε τις εξής θέσεις: Θεωρεί ότι η καθάρση του

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ

Έδω και δυο χρόνια, στις 15 Ιουλίου 1974, ο ιμπεριαλισμός επιτίθεται ανοιχτά στην Κύπρο και ανατρέπει, με το φασιστικό πραξικόπημα την νόμιμη Κυβέρνηση του νησιού. Αυτό το φασιστικό πραξικόπημα εκτελέστηκε από τους φασίστες στρατιωτικούς της Αθήνας. Πέντε μέρες αργότερα, μπροστά στην αντίσταση του Κυπριακού λαού, η ίδια ιμπεριαλιστική πολιτική ενθαρρύνει την πολιτικοστρατιωτική κλίκα της Αγκυρας να εισβάλει στην Κύπρο.

Από τότε, η αντίσταση του Κυπριακού λαού για ανεξαρτησία και εθνική απελευθέρωση συνεχίζεται. Το Κυπριακό πρόβλημα είναι υπόθεση των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Μόνος ο Κυπριακός λαός μπορεί να το λύσει, μακριά απ' τις συνωμοσίες και τα παζαρέματα των ιμπεριαλιστών.

Ζητούμε την άμεση αποχώρηση του Τουρκικού στρατού κατοχής και όλων των ξένων στρατευμάτων, όπως και την εκκένωση των βάσεων και στρατιωτικών εγκαταστάσεων.

Ο Κυπριακός λαός διεξάγει κοινό αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τα τοπικά του όργανα.

Όχι στο παιχνίδι του ιμπεριαλισμού σ' αυτή την στρατηγική περιοχή του κόσμου.

Η Μεσόγειος ανήκει στους λαούς της Μεσογείου. Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι μπορούν να ζήσουν ειρηνικά όπως έζησαν επί αιώνες, προτού ο ιμπεριαλισμός τους διχάσει για να επιβληθεί καλλίτερα. Είναι γι' αυτό που λέμε ΟΧΙ στη διχοτόμηση και σε κάθε λύση που στηρίζεται σ' ένα διαχωρισμό μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων και που στην πραγματικότητα οδηγεί στην διχοτόμηση. Καταγγέλλουμε επίσης τον έποικισμό της κατεχόμενης περιοχής, που έχει αναληφθεί απ' την Τουρκία, την στιγμή που χιλιάδες Κύπριοι πρόσφυγες ζουν μέσα σε αντίσκηνα, κάτω απ' τις χειρότερες συνθήκες.

Ναι στα ψήφισματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του Ο. Η.Ε. Ναι σε μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, αδέσμευτη, χωρίς «έγγυητες» ή «προστάτες».

Ναι στη λύση του Κυπριακού απ' τους ίδιους τους Κυπρίους.

Ζήτω ο αγώνας των λαών Ελλάδος, Τουρκίας, Κύπρου, ενάντια στον φασισμό και τον ιμπεριαλισμό. Ζήτω η αδελφική φιλία των λαών όλου του κόσμου.

ΕΝΩΣΗ ΤΟΥΡΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

Με άφορμή μιὰ όμιλία του ύπουργού έμπορίου

ΤΟ ΞΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Στό συνέδριο πών άποδήμων πού έγινε στη Λευκωσία περί τό τέλος του περασμένου μήνα, ό ύπουργός έμπορίου και βιομηχανίας της Δημοκρατίας εδήγησε στους συνέδρους μερικές πτυχές της οικονομικής πολιτικής της κυβερνήσεως. Όλόκληρη ή προσπάθειά του στρεφόταν πρός τό νά πείσει τό Ξένο κεφάλαιο, ότι στην Κύπρο έχει κάθε δυνατότητα νά κάνει κέρδη, νά εκμεταλλεύεται τόν τόπο και τόν κόσμο, χωρίς περιορισμούς και χωρίς φόβο.

Συγκεκριμένα ό ύπουργός έμπορίου είπε μεταξύ άλλων τά ακόλουθα: «Η Κύπρος προσφέρεται περισσότερο από άλλες χώρες για επενδύσεις από τό εξωτερικό. Διαθέτει μιὰ δυναμική τάξη επιχειρηματιών, ένα ανεπτυγμένο τραπεζικό σύστημα, ψηλό επίπεδο εκπαίδευσης και εργατικό δυναμικό πού προσαρμόζεται εύκολα.

Έξ άλλου, πρόσθεσε τ ά ήμερομίσθια στην Κύπρο είναι σε σημερινό βαθμό άπτό εκείνα της Δυτικής Ευρώπης και πών ΗΠΑ».

Ας εξετάσουμε, αρχικά, τή σημασία των δυο πιδό πάγω παραγράφων. Ό κ. ύπουργός προσπαθεί νά πείσει τους Ξένους κεφαλαιοκράτες νά κάνουν επενδύσεις στην Κύπρο, λέγοντάς ότι έχουμε εργατικό δυναμικό εκπαιδευμένο και ύψηλό βαθμό προσαρμοστικότητας, πού σημαίνει στην πράξη πώς οι εργάτες μας είναι παραγωγι-

κοί. Παρ' όλα αυτά τά ήμερομίσθιά τους είναι πολύ πιδό χαμηλά από εκείνα των χωρών της δυτ. Ευρώπης και ΗΠΑ, έτσι πού ή εκετάλλευση και τά κέρδη μπορούν νά είναι ψηλότερα. Καλείται, δηλαδή, τό ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο νά έλθει στην Κύπρο γιατί οι εργάτες μας είναι πιδό «βολικοί» από τους εργάτες των μητροπόλεων.

Στή συνέχεια ό κ. Κολοκασίδης είπε τά ακόλουθα: «Η Κύπρος, λόγω της πολιτικής της νά μη παρεμβαίνει στις επιχειρήσεις, είτε είναι ντόπιες, είτε Ξένες, δέν θεώρησε άναγκαίο τόν καθορισμό πολιτικής και διαδικασιών με τή θέσπιση ειδικής νομοθεσίας. Έκτός από τήν έγκριση πού παρέχεται θάσει του νόμου περί συναλλάγματος, δέν υπάρχουν άυστηροί κανόνες ή άλλα κριτήρια πού νά διέπουν τήν ίδρυση βιομηχανιών από Ξένους... Στίς έγκρινομένους έ-

πενδύσεις παραχωρείται έγύθηση για τήν ελεύθερη μεταβίβαση κερδών, τόκων και μερισμάτων και τόν επαναπατρισμό κεφαλαίων (περιλαμβανομένων των ύπερτιμήςσεων)... Σε μιὰ περίπτωση άπτό της άνεξαρτησίας, ή κρατικοποίηση ύπηρξε μέρος της κυβερνητικής πολιτικής της Κυβερνήσεως στον τομέα αυτό είναι φιλελεύθερη και πολιτική μη έπεμβάσεως στη σφαίρα του ιδιωτικού τομέα».

Με λίγα λόγια, ή κυβερνητική πολιτική δέν θάζει κανένα περιορισμό στα κέρδη του Ξένου κεφαλαίου. Κι' ούτε ύπάρχει κανένας φόβος για κρατικοποιήσεις, γιατί ή κυβέρνηση δέν έχει καν σκεφθεί νά παρέμβει στον ιδιωτικό τομέα.

Όλα όσα είπε ό ύπουργός Έμπορίου είναι άπαραδέχτα. Σήμερα διεξάγεται ένας αντίιμπεριαλιστικός άγώνας και δέν είναι δυνατό νά ένθαρρύνουμε και νά έξαρτούμε, ταυτόχρονα, τους έαυτούς μας από τό ληστρικό ι-

μπεριαλιστικό κεφάλαιο, πού μοναδικός του σκοπός, είναι ή άπομύζηση του κυπριακού πλούτου.

Είναι επίσης άπαραδέχτο νά διαφημίζει ή κυβέρνηση πώς τά ήμερομίσθια στην Κύπρο είναι χαμηλά και νά καλεί τους Ξένους νά συνεχμεταλλεύονται τους εργάτες μας, ενώ οι μισθοί μειώθηκαν στο όνομα της άνάκαμψης της οικονομίας και του έθνικοαπελευθερωτικού άγώνα. Πιστεύει άραγε ό ύπουργός ότι τά Ξένα μονοπωλιακά συγκροτήματα, με τό γνωστό τους ρόλο σε τόσες άλλες χώρες, θά μας βοηθήσουν στη διεξαγωγή του άγώνα ένάντια στον ιμπεριαλισμό;

Έρχόμαστε τώρα στο θέμα των κρατικοποιήσεων. Όλοι άναγνωρίζουν ότι χρειάζεται στρατεύση των οικονομικών πόρων, ενώ ταυτόχρονα παρατηρείται σκανδαλώδης έξαγωγή συναλλάγματος, σπατάλες σε άγαθά πολυτελείας από τά πλούσια στρώματα, χτυπητή αντίθεση άνάμεσα στον κόσμο του πλούτου και τον κόσμο της πτώχειας. Α-

πό τήν άλλη παρατηρείται άπροθυμία του κεφαλαίου νά προβεί σε επενδύσεις με μακροπρόθεσμα ώφέληματα. Γι' αυτούς τους λόγους τό κράτος θά πρέπει ν' άντιμετωπίσει τολμηρά τήν κατάσταση, νά κρατικοποιήσει τίς εταιρείες πού άπολύουν προσωπικό γιατί είναι δθθεν πληγείσες, καθώς επίσης και τους άναγκαίους τομείς της οικονομίας. Θα πρέπει, επίσης τό ίδιο τό κράτος νά κάμει άλλες κρατικές επιχειρήσεις, στη διοίκηση των όποιων νά συμμετέχουν οι εργαζόμενοι. Όσο για τό ιμπεριαλιστικό Ξένο κεφάλαιο δέν μας χρειάζεται.

ΟΙ ΕΝΔΟΚΥΠΡΙΑΚΕΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΚΑΙ Ο ΔΥΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

δέν ύπάρξουν οι σωστές προϋποθέσεις οι συνομιλίες κινδυνεύουν νά έμπλακοθούν μέσα στα ΝΑΤΟϊκά γρανάξια και νά γίνουν μπουμεραγκ ένάντια στην ύπόθεση του Κυπριακού Λαού.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ καθορίζοντας τή θέση της άπέναντι στις ένδοκυπριακές συνομιλίες, στο 1ο Παγκύπριο Συνέδριο της όργάνωσης πού έγινε τόν περασμένο Γεννάρη τόνισε:

«Η κατοχή συνεχίζεται, ή Κύπρος είναι άμυντικά άδύνατη, ή κλίμα του Ντενκτάς δηλώνει σχεδόν καθαρά πώς δέν έχει καμμιὰ πρόθεση νά συνομιλήσει ούσιαστικά.

Από τήν άλλη ή Κύπρος άντιπροσωπεύεται στις συνομιλίες από τήν δεξιά πρ άγμα πού τονίζει για άλλη μιὰ φορά τή μορφή του Κυπριακού κράτους. Ό λαός έξακολουθεί νά παραμένει άμέτοχος στη διαδικασία πού φιλοδοξεί νά κρίνει τή μοίρα

του. Ό κίνδυνος για ένα νέο βήμα πρός τά πίσω ύπάρχει. Τό μόνο εμπόδιο για κάτι τέτοιο είναι ό ίδιος ό λαός.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ πιστεύει πώς σε καμμιὰ περίπτωση οι συνομιλίες δέν μπορούν νά άποφέρουν οτιδήποτε θετικό άν δέν δημιουργηθούν ύρισμένες άπαραίτητες προϋποθέσεις. Τέτοιες προϋποθέσεις είναι:

1. Η σωστή αντιπροσώπηση στις συνομιλίες. Πλήρης έφαρμογή των δημοκρατικών διαδικασιών. Σάν πρώτο βήμα άμεση διεξαγωγή βουλευτικών εκλογών.
2. Πλήρης ενημέρωση του λαού για τήν πορεία των συνομιλιών. Σε καμμιὰ περίπτωση δέν πρέπει ό λαός νά άγνοεί τίς προθέσεις των αντιπροσώπων του.
3. Οι συνομιλίες δέν πρέπει νά μεταβάλλονται σε βήμα Τουρκικού εκβιασμού Αυτό μπορεί ν' άποδειχθεί μόνο με τήν όργάνωση της άμυνας της Κύπρου και τόν σχεδιασμό

της οικονομίας με βάση τις έπιταγές σοσιαλιστικής πού επικρατούν.

4. Η άμυνα της Κύπρου δέν μπορεί νά ναι αποτελεσματική παρά μόνο άν αξιοποιηθεί ό λαός στα πλαίσια μιās πολιταφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο.
5. Η οικονομία πρέπει νά τεθεί (σε βάση έπαρκους άνάγκης, Κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας (Τράπεζες, έξαγωγικό - είσαγωγικό έμπόριο, πετρελαιοειδή) Δημιουργία κρατικών βιομηχανιών, Δάνεια σε άγροτικούς συνεταιρισμούς. Μόνο έτσι μπορεί νά πολεμηθεί ή άνεργία και νά στηριχθεί οικονομικά ό άγώνας.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ καλεί τήν Κυπριακή νεολαία ν' άγωνιστεί για τήν ύλοποίηση των πιδό πάγω και νά ναι έτοιμη για άντιμετώπιση της Νατοϊκής συνωμοσίας πού έξυφάνεται σε βάρος του Κυπριακού λαού».

αγοραζετε τη σοσιαλιστική έκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση θά διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία